

Sygn. akt I C 92/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Tomasz Makaruk

Protokolant - Danuta Sawicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2015 r. w Zambrowie

sprawy z powództwa J. P.

przeciwko W. D.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. Pozbawia wykonalności tytuł egzekucyjny w postaci ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Zambrowie w dniu 18 stycznia 2011r. w sprawie sygn. akt I Ns 272/10 opatrzonej w klauzulę wykonalności odnośnie drugiej raty płatnej do dnia 31 grudnia 2012 roku i trzeciej raty płatnej do dnia 31 grudnia 2013 roku na podstawie Postanowienia Sądu Rejonowego w Zambrowie z dnia 6 października 2014 r. ponad kwotę 1.000,00 (jeden tysiąc i 00/100) złotych z ustawowymi odsetkami od tej kwoty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Zambrowie) od pozwanego W. D. kwotę 50,00 (pięćdziesiąt i 00/100) złotych tytułem opłaty od uwzględnionej części powództwa od uiszczenia której to opłaty powódka była zwolniona.

Sygn. akt I C 92/15

UZASADNIENIE

Powódka J. P. (uprzednio J. D.) wniosła pozew przeciwko W. D. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Zambrowie w dniu 18 stycznia 2011 r. w sprawie sygn. akt I Ns 272/10 opatrzonej w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Zambrowie z dnia 6 października 2014 r. odnośnie trzeciej raty płatnej do dnia 31 grudnia 2013 r.

W uzasadnieniu wskazała, że W. D. złożył wniosek do komornika o egzekucję III raty płatnej do 31 grudnia 2013 roku. Powódka podała, że należność w wysokości 2.000 złotych spłaciła w 5 ratach po 200 złotych przy uwzględnieniu potrącenia 200 złotych z każdej raty tytułem zaległych alimentów na rzecz syna P. D..

Pozwany przyznał, iż powódka zapłaciła całą należność za 2012 r. Wyjaśnił, że żądanie skierowane do komornika dotyczy egzekucji III raty w wysokości 2.000 zł płatnej do 31.12.2013 r. i uznał żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, co do kwoty 1.000 złotych wraz z odsetkami, przyznając, iż taką kwotę otrzymał. Podtrzymał żądanie kontynuacji egzekucji co do kwoty 1.000 zł z odsetkami, wnosząc o oddalenie powództwa w pozostałym nieuznanym zakresie.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 18 stycznia 2011 r. J. P. i W. D.

w sprawie I Ns 272/10 zawarli ugodę dotyczącą podziału majątku wspólnego, w której J. P. (uprzednio J. D.) zobowiązała się zapłacić na rzecz W. D. kwotę 15.000 złotych tytułem dopłaty, płatną w ośmiu ratach rocznych do 31 grudnia każdego roku począwszy od 2011 r. w wysokości pierwsze siedem rat po 2.000 złotych, a ostatnia rata w wysokości 1.000 złotych z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności.

Jak wynika z akt egzekucyjnych Km 1191/14 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zambrowie M. M. W. D. domagał się egzekucji od J. P. kwoty 2.000 zł z odsetkami od 01.01.2014 r. tytułem zapłaty III raty.

W wykonaniu zawartej w sprawie o podział majątku ugody, J. P. zapłaciła na rzecz W. D. całą należność za 2012 r., a na poczet należności za 2013 r. wpłaciła 5 rat w dniach: 27.08.2013 r., 09.10.2013 r., 30.12.2013 r., 20.06.2014 r., 21.07.2014 r. w wysokości po 200 złotych każda po potrąceniu 200 złotych tytułem zaległych alimentów na rzecz syna P. D.. J. P. nie składała W. D. oświadczenia, że będzie potrącała po 200 złotych z każdej raty, a także nie zawierała z synem P. D. żadnych umów odnośnie przysługujących mu alimentów. Jako przedstawicielka ustawowa małoletniego P. D. nie składała wniosków do komornika o egzekucję alimentów orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 31 października 2007 r. w sprawie I C 338/06, a następnie obniżonych wyrokiem tut. Sądu z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie III RC 148/12.

W dniu 21 marca 2013 r. P. D. uzyskał pełnoletność, a wyrokiem z dnia 7 maja 2013 r. tut. Sąd w sprawie III RC 29/13 ustalił, iż obowiązek alimentacyjny W. D. wobec jego syna P. D. wygasł z dniem 30 kwietnia 2013 r..

Już kilka lat przed uzyskaniem pełnoletności P. D. otrzymywał alimenty z Funduszu Alimentacyjnego.

Od ponad roku P. D. nie zamieszkuje z matką i nie prowadzi z nią wspólnego gospodarstwa domowego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania stron: powódki J. P. (k.23-23v), pozwanego W. D. (k.23-23v), dowód z potwierdzeń nadania (k. 8-9), akt Km 1191/14 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zambrowie M. M., akta III RC 29/13 i III RC 148/12 tut. Sądu.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 2 kpc „dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie”. Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 14 października 1993 r. w sprawie III CZP 141/93 (OSNC 1994/5/102) „podstawą powództwa z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. może być potrącenie, pomimo że powód zarzut potrącenia mógł zgłosić w postępowaniu rozpoznawczym w sprawie, w której został wydany tytuł wykonawczy.” Powódka J. P. oparła swoje powództwo właśnie na zarzucie potrącenia.

Jak stanowi art. 498 § 1 kodeksu cywilnego gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelnością drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Z kolei w myśl § 2 tegoż artykułu wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej.

Potrącenie jest czynnością materialnoprawną; dokonuje się przez oświadczenie złożone drugiej stronie i wywołuje skutek w postaci wzajemnego umorzenia się wierzytelności do wysokości wierzytelności niższej (art. 498 § 2 k.c., art. 499 k.c.). W razie podniesienia w procesie zarzutu potrącenia, podlega on badaniu pod kątem istnienia przesłanek z art. 498 § 1 k.c. Oświadczenie dla swej ważności nie wymaga określonej formy, może być złożone w postaci pisma procesowego z tym, że musi pochodzić od uprawnionej strony i wyrażać wolę ukształtowania stosunków prawnych

w sposób przewidziany w art. 498 § 2 k.c. -tak wyrok SN z dnia 22 stycznia 2015 r. w sprawie III CNP 7/14, LEX nr 1640245.

Artykuł 498 k.c. uzależnia dokonanie potrącenia m.in. od istnienia wierzytelności przedstawionych do potrącenia i ich wymagalności. Dla uznania, że potrącenie wywołało skutek prawny w postaci wygaśnięcia (umorzenia) wzajemnych wierzytelności, nie wystarcza samo powoływanie się przez stronę składającą oświadczenie o potrąceniu na fakt przysługiwania jej wierzytelności przeznaczonej do potrącenia. Istnienie tej wierzytelności musi ona udowodnić. –tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 11 czerwca 2014 r. w sprawie I ACa 491/14, LEX nr 154481.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż alimenty w wyroku rozwodowym Sądu Okręgowego w Łomży zostały zasądzone na rzecz syna pozwanego - P. D., a nie na rzecz powódki. Zatem to P. D. był i jest (odnośnie zaległych alimentów, jeśli takowe są) wierzycielem wobec swego ojca W. D.. Takim wierzycielem nie jest natomiast powódka, a więc nie była ona uprawniona do dokonywania potrąceń jakichkolwiek kwot z rat należnych pozwanemu tytułem dopłaty z podziału majątku. Podkreślić należy także, iż jak przyznała sama powódka, nie zawierała ona żadnych umów odnośnie zaległych alimentów z synem P. (w dacie pomniejszania wpłacanych rat W. D., P. D. nie był już uprawniony do otrzymywania alimentów od ojca, co wynika z wyroku w sprawie III RC 29/13 tut. Sądu), a więc zbędnym jest także zajmowanie się kwestią cesji alimentów (w tym samą dopuszczalnością zawarcia takiej umowy). Wobec powyższego należy stanowczo stwierdzić, iż powódka nie jest wierzycielem wobec pozwanego i nie mogła dokonywać potrąceń.

Ponieważ ze zgodnych oświadczeń stron wynika, iż należność przysługująca W. D. za 2012 rok została zapłacona przez powódkę w całości, a żądanie wszczęcia egzekucji w sprawie Km 1191/14 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zambrowie M. M., jak wyjaśnił pozwany (k.23), dotyczy należności w wysokości 2.000 zł za rok 2013 rok i pozbawienia wykonalności tytułu egzekucyjnego odnośnie należności za 2013 r. w wysokości 2.000 zł domagała się powódka, Sąd dokonał oceny tak zakreślonego żądania J. P.. Bezsporne pomiędzy stronami było, iż tytułem należności za 2013 r. powódka wpłaciła kwotę 1.000 zł, co potwierdzają złożone potwierdzenia nadania. Dlatego też nie budzi wątpliwości uznanie przez pozwanego żądania pozbawienia tytułu egzekucyjnego wykonalności, co do kwoty 1.000 zł z odsetkami, o czym Sąd orzekł w pkt I wyroku. Ponieważ, o czym była mowa powyżej, powódka nie była uprawniona do pomniejszenia dopłaty za 2013 r. o 1.000 zł z odsetkami, odnośnie tej kwoty żądanie pozwu jest niezasadne .

O kosztach orzeczono na mocy art. 100 kpc. Sąd nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Zambrowie) od pozwanego W. D. kwotę 50 złotych tytułem opłaty od uwzględnionej części powództwa od uiszczenia, której to opłaty powódka została zwolniona.